

Begravelses Reception

For Bente Irene Lauritsen

Kære alle, tak fordi I kommer her i dag og viser min mor en sidste ære. Nu er den sørgelig del af ceremonien overstået og det er tid til at løsne lidt op og mindes.

Bente ville have elsket at have været med i dag. Hun søgte nærheden og kærligheden, den som I viser os, hendes nærmeste, ved at være med os her.

En del af mig håber stadig på hun dukker op. Der en underbevidst forventningen om at døren derovre flyver op lige straks. Den bliver åbnet af en ung førstegangshjælper som med et let forpustet åndedræt og stresset bevægelser forsøger at få bakset Bente ind i lokalet. Ind kommer Bente, let irriteret over at være forsinket og hæmmet af at være nødt til at have en afløser på i dag. Ja, for alle hendes fast og fortrolige hjælpere har jo meldt fra fordi de jo er optaget af et eller andet meningsløst arrangement der slet ikke har Bente' interesser i centrum. Og her knækker filmen så, for vi er jo netop samlet her om Bente og for Bente.

Min mor havde en stærk personlighed. En af grundpillerne i den var en dybt funderet selvretfærdighed om at verden i mange henseende skulle indrette sig efter at hun kunne føle sig så normal som mulig. Denne drive kraft har været en af hendes absolutte styrker men også afskåret hende fra nogle ting da hun kunne blive meget bestemt og uflexible når det ikke var muligt. Selvretfærdigheden var en styrke fordi det gav hende mod til at prøve de ting hun ville. Hun fik mig, hun rejste verden rundt, og oftest fik hun sin vilje. Hun var ikke hjælpeløs eller et offer, og det smittede af på mig. Som lille var jeg i høj grad stolt over min mor og ikke mindst hendes kørestol som jeg kunne sidde på eller stå bag på. For mig var Bentes handicap ikke et handicap.

Mor havde sine hjælpere og hun var god til at se de bedste egenskaber i dem. Jeg lærte at spille klaver og guitar, og selvom opvasken tårnede sig op og huset trængte til en kærlig hånd prioriterede Bentes som oftest at hjælpere brugte tid på mig. Andre hjælpere havde flair for computerprogrammering og det sørgede mor også smittede af på mig. Tak for det mor!

Bentes sidste tid på Rigshospitalet var en rollercoaster. Hun fik sin hofte-knæ operation som gik godt, så fik hun det skidt. Hun fik endnu en operation og så gik det godt, men derefter igen gik det skidt. Torsdag d. 19. december var hun pludselig ikke blandt os mere, det skete lidt pludseligt og føles mest af alt som en ulykke. Bente blev taget fra os meget pludseligt og alt for tidligt. For at lade Bente leve videre har jeg sat www.bentesminde.dk op hvor dem som ønsker det kan skrive minder med Bente og lægge billeder op.

Tak for alt mor!